

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

judecători

URSACHE Petru

NICOLAEV Ghenadie

MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Călugăreanu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, în cauza penală privindu-1 pe

Bodarev Andrei Feodosi, *născut la 28 noiembrie 1989, originar din r-nul Ceadâr Lunga, com. Valea Perjei, str. Pobedî 53 și domiciliat în mun. Chișinău, com. Trușeni, str. Cireșarilor 39.*

Bodarev Dmitri Ivan *născut la 07 aprilie 1992, originar din r-nul Ceadâr Lunga, com. Valea Perjei, str. Pobedî 53 și domiciliat în mun. Chișinău, str. Iazului 2/3, ap. 46.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 11.06.2012 – 16.10.2015;

Instanța de apel: 09.11.2015 – 15.12.2015;

Instanța de recurs: 29.02.2016 – 27.04.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 16 octombrie 2015, Bodarev A. și Bodarev D. au fost achitați de săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, pe motiv ca fapta nu a fost săvîrșită de inculpați.

2. Prin rechizitoriu, inculpații Bodarev A. și Bodarev D. au fost învinuiți, precum că împreună și prin înțelegere prealabilă la 06 decembrie 2011, aproximativ pe la orele 22:20, aflîndu-se pe str. Iazului 2/3, mun. Chișinău, avînd motive și intenții huliganice, încalcînd grosolan ordinea publică, 1-au urmărit pe cetățeanul Efros P., cînd acesta se

întorcea la domiciliul său, din str. Iazului 2/3, ap.43, mun. Chișinău, în timp ce intra în scara casei din str. Iazului 2/3, numindu-l cu cuvinte necenzurate, exprimate printr-un cinism și obrăznicie deosebită, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele în diferite regiuni ale corpului, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3440/D din 22.12.2011, constituie vătămare corporală ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, învinuirea le-a fost înaintată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințare cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de 2 sau mai multe persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, acuzatorul de stat atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia:

Bodarev A. și Bodarev D. să fie recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a indicat că prima instanță incorect a apreciat probele administrate legal în cadrul urmăririi penale și prezentate spre examinare, iar în rezultat a adoptat o sentință neîntemeiată privind achitarea inculpaților Bodarev D. și Bodarev A..

Suplimentar apelantul a menționat că, vinovăția inculpaților a fost dovedită prin probele administrate, și anume declarațiile părții vătămate Efros P., declarațiile martorului Efros V., procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2012, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei din 11 aprilie 2012, procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe numerele de telefoane ale inculpaților și a raportului de expertiză medico-legală nr. 3440/D din 22 decembrie 2011.

Procurorul a invocat și faptul că, în rezultatul cercetării judecătorești vinovăția inculpaților s-a confirmat prin întreg ansamblul de probe, care după părerea acestuia sunt concludente, pertinente, cercetate de instanța de judecată, toate versiunile fiind verificate, iar divergențele fiind lichidate prin prezentarea probelor în ședința de judecată. De asemenea acuzarea a prezentat probe incontestabile, întru confirmarea vinovăției inculpaților.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, iar hotărârea contestată a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, prima instanță a cercetat probele respectând prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă nevinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate și corect au fost puse la baza achitării acestora, de către prima instanță.

Așadar, instanța de apel a susținut concluzia primei instanței, precum că fapta

infracțională nu a fost săvârșită de către Bodarev A. și Bodarev D., din care motiv a dispus achitarea lor, apreciind versiunea inculpaților ca fiind una reală și probată, nefiind combătută prin probele prezentate de către acuzarea de stat.

Instanța de apel a menționat că organul de urmărire penală nu a verificat obiectiv situația de alibi invocată de inculpați, iar cererea părții apărării înaintată în acest sens de a verifica circumstanțele expuse, procurorul a respins-o ca nefondată pe motiv că, în special, certificatul de boală prezentat nu infirmă sau confirmă învinuirea înaintată, iar faptul legat de determinarea săvârșirii infracțiunii a locației telefonului inculpatului Bodarev D., organul de urmărire penală în genere nu l-a cercetat sau examinat, moment care dovedește indirect că urmărirea penală a avut un caracter doar de acumularea probelor care să stea la baza învinuirii obligatorii a inculpaților Bodarev A. și Bodarev D.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul Bodarev A. la ora indicată nu se afla la locul infracțiunii se mai demonstrează și prin „*Procesul verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice*” efectuate de pe numărul său de telefon (Vol. I f.d.48), din care cu certitudine se mai demonstrează veridicitatea declarațiilor inculpatului Bodarev A., precum că, el în intervalul de timp indicată, orele 21:00-23:13, a zilei de 06.12.2011, s-a aflat doar în mișcare pe chestiuni de serviciu. Astfel, din procesul verbal enunțat, cert se demonstrează că Bodarev A., posesorul telefonului cu numărul 060101420 la ora 22:36 a fost localizat în satul Șiret, r-1 Străeni, iar la orele 22:43 - în localitatea Vatra. Prin aceasta se demonstrează fără echivoc că el, Bodarev A., în perioada indicată de timp în rechizitoriu, nu putea să se afle concomitent în două locuri - la Chișinău pe str. lazului 2/3, și la Sireț r-1 Strășeni.

În același context a menționat faptul că, informația dobândită prin descifrările convorbirilor telefonice, este confirmată prin declarațiile martorilor, Mladinov I., Rebeja A., Bodarev I. și Bodarev N.. Mai mult, pornind de la faptul că, infracțiunea incriminată a fost săvârșită la orele 22:20, ipoteza învinuirii precum că, Bodarev A., putea după săvârșirea ei să plece la Sireț, unde i-a și fost localizat telefonul la orele 22:36 urmează a fi apreciată critic.

Iar în privința inculpatului Bodarev D., *starea de alibi*, și anume că, în acea zi și oră el s-a aflat în altă parte - la țară, în satul Valea Perjii, r-1 Taraclia, la o distanță de 163 km de la Chișinău, unde era bolnav, se mai confirmă prin „*adeverința nr. 879 din 29.11.2011 privind incapacitatea temporară de muncă a studentului*” eliberată de medicul de la locul de studii, din care derivă că el, Bodarev D., a.n.1992, student CMTC are diagnoza furuncul a obrazului drept și este eliberat de la lecții de 29.11.2011 până la 04.12.2011. Din conținutul adeverinței în cauză se constată că, aceasta fost închisă de medic la data de 05.12.2011; „*adeverința sub nr. 14 din 05.12.2011 privind incapacitatea temporară de muncă*” a studentului colegiului CMTC, eliberată de medicul de la locul de trai - Centrul de sănătate Valea Perjei, din care derivă că el, Bodarev D., are diagnoza abces la partea dreaptă a nasului și este eliberat de la lecții de la 05.12.2011 până la 07.12.2011 cu ulterioara prelungire până la 10.12.2011 (Vol. I, f. d. 165).

Astfel, organul de urmărire penală a lăsat neclarificate circumstanțe importante ale

cauzei, invocate chiar de partea vătămată, iar cele prezentate nu dovedesc în nici un mod faptul că, inculpații au comis infracțiunea incriminată.

În continuare, instanța de apel a mai menționat că prima instanță a apreciat circumstanțele pricinii respectând întocmai prescripțiile normelor juridice incidente, a motivat detaliat și argumentat soluția adoptată, iar motive de a interveni în actul judecătoresc contestat nu sunt.

Așadar, instanța de apel a făcut trimitere la prevederile alin. (3) al art. 8 din Codul de procedură penală, statuează, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului.

În concluzie, instanța a notat că, cele enunțate mai sus desființează indubitabil argumentele apelantului, care susține că vinovăția inculpaților Bodarev A. și Bodarev D. a fost dovedită, prima instanță fără a lua în considerație a dispus neîntemeiat achitarea lor.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, acuzatorul de stat a atacat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea la rejudecarea în aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului, procurorul invocă că atât prima instanță, cât și instanța de apel, achitându-i pe inculpați s-au bazat pe declarațiile inculpaților și martorilor apărării, fără a lua în considerație toate probele acuzării, care sunt indicate ca și motive ale apelului procurorului, iar instanța le-a apreciat eronat, fiind respinsă puterea de acuzare fără o motivare plauzibilă sau bazată pe probe care ar combate învinuirea incriminată inculpaților, astfel încălcând prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Probele administrate de către organul de urmărire penală, denotă faptul că la adoptarea soluției de achitare a inculpaților, ambele instanțe au ignorat faptul că, partea vătămată a recunoscut pe ambii inculpați, ca persoanele care la data de 06.12.2011, în jurul orelor 22:00 l-au atacat și i-au aplicat lovituri pe diferite regiuni ale corpului.

Astfel, starea de alibi invocată de inculpatul Bodarev D., în opinia acuzării fost demonstrată de ultimul, deoarece ambele instanțe au omis unele lucruri, că adeverința privind incapacitatea de muncă temporară a studentului eliberată pe numele lui Bodarev D. cu nr.879, a fost emisă la 29.11.2011. Din conținutul adeverinței, se constată că aceasta a fost închisă la 05.12.2011, iar infracțiunea a fost săvârșită la 06.12.2011.

La fel, și adeverința sub nr.14 din 05.12.2011, demonstrează că studentului Bodarev D. i-a fost stabilită diagnoza, abces la partea dreaptă a nasului și este eliberat de lecții de la 05.12.2011 până la 07.12.2011.

Certificatul sus menționat, în opinia acuzării la fel nu demonstrează starea de alibi a inculpatului Bodarev D., pentru data de 06.12.2011, ba din contra, demonstrează faptul că în perioada de 05.12.2001 până la 07.12.2011, studentul Bodarev D. a fost liberat de la ore, nefiind internat staționar în spital pentru tratament, și în perioada de 05- 07.12.2011, el putea fi oriunde dorește, adică nu se exclude, că la data de 06.12.2011, s-a aflat în scara blocului situat mun. Chișinău, str. Iazului 2/3, după cum susține partea vătămată.

De asemenea, instanțele de judecată incorect au ajuns la concluzia că decifările

telefonice (vol.I, f.d.48) demonstrează că inculpatul Bodarev A. la data de 06.12.2011, nu s-a aflat la locul comiterii infracțiunii.

În opinia acuzării, descifrările telefonice în cauză demonstrează localizarea numărului telefonului la data și ora convenită, și nici de cum localizarea persoanei, deoarece condiția obligatorie a unei asemenea concluzii este faptul, ca telefonul mobil la acel moment să fi fost la persoana căutată, în cazul dat la Bodarev A..

Tot aici, indică că atât în cadrul urmăririi penale, cât și la etapa cercetării probelor în instanța de judecată nu a fost demonstrată versiunea înaintată de partea apărării, ci a fost preluată unanim de instanțele de judecată, precum că inculpatul Bodarev A. nu s-a aflat la locul crimei și nu a săvârșit infracțiunea incriminată, deoarece în primul rând inculpatul nu a demonstrat faptul că acel nr. de mobil îi aparține în exclusivitate doar lui, și nu se mai folosesc și alte persoane, și nu în ultimul rând faptul, că la data de 06.12.2011, în jurul orei 22:00, inculpatul avea asupra sa acel nr. de telefon mobil.

Acuzarea menționează, că concluziile instanțelor inferioare sunt unilaterale, au pus la baza decizie de achitare, doar declarațiile inculpaților, care nu sunt probate prin careva probe, iar probele acuzării care sunt concludente, veridice și în ansamblu coraborează între ele le-a dat o apreciere critică.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiul prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că potrivit textului recursului declarat de acuzatorul de stat acesta invocă drept temei pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Însă, recurentul în mare parte critică decizia instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor de către aceasta, care greșit a ajuns la soluția de a menține sentința de achitare

adoptată de prima instanță în privința inculpaților Bodarev A. și Bodarev D.

Astfel, analizând textul deciziei contestate sub acest aspect, instanța de recurs ajunge la concluzia că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1) 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, și corect a adoptat soluția de menținere a sentinței de achitare a lui Bodarev A. și Bodarev D. învinuiți de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs indică că motivele neesențiale invocate în apel, care au rămas fără argumentare, nu afectează soluția corectă, astfel instanța de apel nu a admis o eroare gravă de fapt în sensul dat, iar decizia adoptată cuprinde motivele de fapt și de drept pe care instanța își întemeiază soluția.

În contextul dat, instanța de recurs susține poziția instanțelor de fond privind concluzia de achitare a inculpaților, din motiv că probele acumulate la urmărirea penală nu dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii de către Bodarev A. și Bodarev D., iar argumentele recurentului precum că decizia de achitare se bazează doar pe declarațiile inculpaților, care nu recunosc vinovăția imputată, se resping ca fiind neîntemeiate.

Pe lângă faptul că inculpații nu recunosc vinovăția în cele incriminate, invocând faptul că ei nu puteau fi prezenți în acel moment la locul comiterii infracțiunii, nevinovăția acestora, se mai confirmă și prin următoarele probe anexate la materialele cauzei: declarațiile martorilor Bodarev I., Niculiță V., Bodarev N., Mladinov I. și Rebeja A.; procesul-verbal de examinare a descifrărilor telefonice (Vol. I, f.d. 48-50); certificatul nr. 122/48 din 22.05.2012 eliberat pe numele Bodarev A. de la locul de muncă (Vol. I, f.d. 94); adeverința nr. 14 din 05 decembrie 2011 eliberată pe numele lui Bodarev D. (Vol. I, f.d. 165).

Așadar, instanțele de fond au adoptat hotărâri de achitare în privința inculpaților bazându-se pe probele menționate supra la cercetarea cărora au avut acces toate părțile în egală măsură, fiind asigurate cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Tot aici, instanța de recurs menționează că instanța de apel corect a apreciat critic faptul că organul de urmărire penală nu a verificat obiectiv situația de alibi invocată de către inculpați, mai mult ca atât procurorul a respins cererea apărării depusă în sensul dat la etapa urmăririi penale.

În această ordine de idei, instanța de recurs face trimitere la literatura de specialitate care descrie starea de alibi ca fiind o relatare inițială expusă de persoana învinuită, relatare care este supusă ulterior verificării prin intermediul acțiunilor organului de urmărire penală, în caz contrar această relatare rămîne neconfirmată și ea la rîndul ei se interpretează în favoarea persoanei învinuite, fapt stipulat și în art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile privind vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, instanța de apel corect a constatat că acuzatorul de stat nu a prezentat

probe directe, pertinente, concludente, utile și veridice, ce ar dovedi că anume inculpații au comis pretinsul act de huliganism, fiind prezentă latura obiectivă, latura subiectivă și subiectul infracțiunii.

În concluzie, instanța de recurs menționează că nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul declarat este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2015, în cauza penală privindu-i pe ***Bodarev Andrei Feodosi și Bodarev Dmitri Ivan***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 27 mai 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru